

De versu, ut videtur, tragico apud Philostratum latente

Philostratus senior in *Imaginum* lib. I, cap. xviii ita enarrat tabulam pictam, seu potius fictam, in qua Penthei mors fuerat delineata: *καὶ ἦδε σοὶ ἡ ἑλάτῃ χαμαὶ γυναικῶν ἔργον ἐκ Διονύσου μέγα, πέπτωκε δὲ τὸν Πενθέα ἀποσεισαμένη ταῖς Βάκχαις ἐν εἶδει λέοντος, αἱ δὲ καὶ ξαίνουσι τὸ θήραμα, μήτηρ ἐκέλην καὶ ἀδελφὰ μητρός, αἱ μὲν ἀπορρηγνύουσι τὰς χεῖρας, ἡ δὲ ἐπισπᾶσα τὸν υἱὸν τῆς χαίτης.* Huius sententiae priore in particula et verborum ordo, a soluta oratione alienus, et verba ipsa tragicum sapiunt. Nam si unum tantum vocabulum *Διονύσου* commutare licuerit, trimetrum habebimus purum putum,

χαμαί, γυναικῶν ἔργον ἐκ <θεοῦ> μέγα:

quem trimetrum ne Philostrati ipsius calamo forte fortuna excidisse credamus obstat illud, quod post quintum saeculum a. Chr. n. vix quemquam invenies scriptorem cui unius atque eiusdem facinoris simul homo simul deus, veluti hoc loco mulieres atque Bacchus, in causa esse videantur. Inde ab Homero ita plerumque ratiocinabantur homines (ut puta illud *ἦματι τῶ, πῶ κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἄπόλλων ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσι, Il. xxii, 359 sq.*); post Euripidem vero, quoad sciamus, nemo.

Porro si fas est credere etiam circumiacentia Philostrati verba ex eodem, quo hunc versiculum, esse fonte deducta, apparebit interesse nos narrationi tragicæ ab illa Euripideæ, *Bacch.* 1095–1136, haud admodum dissimili. De fabulis illis Dionysiæ Aeschylæ cogitare possis; quid, quod eundem hunc Philostrati locum plurimis abhinc annis ad *Xantrias* revocavit Elmsleius (ed. *Bacch.*, pag. 15)? Sed profecto in re dubia plura disputare non prodest. Equidem hoc unum viris doctis suadere ausim, ut frustulum quod supra demonstravi inter *ἀδέσποτα* tragica recipiant.

Scriptum apud Torontonenses

C. J. Herington

7) I would like to thank Professor Bruno Snell and Dr. George Koniaris for their kind suggestions.